

## Kas, mis leseks jäänud.

Üks emane kas oli nõnda õnnetu, et tema kõiige armsam abikaasa ära suri. Tema kurb-  
dus oli sellepärast väga suur. Sõd ning  
pääwad nuttis ta taga järele. Kurbtuse pärast  
läks ta oma kambri ja keeras ukse lukku, et  
ükski tema juure ei saanud. Kõll tuli teisa  
kassisi teda trööstima, aga tüdruk ei lubanud  
neid ukse taha minna.

Kord tulivad kassile kossilased teine teise  
järke. Tüdruk läks kassile teadustama, et  
kossilased ukse taga. Kas küsis: „miksugused  
nemad on, kas noored wõi wanad?“ Tüdruk  
kostis: „Nõnda kahe wahel!“ „Ah mingu-  
nad põrguse, mina pean ika oma endise pärast  
nutma.“

Pärast seda tuli aga üks tubli ja sirge  
kehaga kossilane, kassi kõi. Tüdruk jooksis  
kui tuul siise ja ütles: „armas ema! siin  
ootab praegu ukse taga üks väga ilusa sirge  
kehaga kas, kas ta peab siise tulema?“ Siis  
hakkas Kas suure häälega kiskendama: „Kutsu

tupa, kutsu tupa!“ Tuba tuleb isane kas tupa,  
emane lähab ukse peal wastu, pakub neile  
tooli. Kõi. wiin juuakse ära, — anded  
wõetakse wastu ja pulmad peetakse sealsamas  
ära. Müüd oli kas lese-põlwest lahti.

## Konn.

Konn, kes heinamaal heina sees oli, nägi  
ühte hārga, ja arwas enese juures: „Kui ma  
aga tahaksin oma nahka wenitada, siis saaksin  
ma kõll nii suureks kui see hārg.“ Tuba  
hakkas konn ennast üles puhuma ja küsis teiste  
kāest: „eks ma ole ka nii suur kui see hārg?“  
Teised naerdsid teda ja ütlesid: „Kõll on weel  
waeak seni kui sa nii suureks saad.“ Ta  
hakkas ennast teist korda üles puhuma, ning  
küsis, „kas palju waeak on?“ „Kõll on weel  
waeak.“ Siis sai ta süda täis, ta hakkas  
ennast nõnda ülespuhuma, et ta lõhki lāks.

## S p e t u s.

Kāsi puusas, tõi pungas. Kes nõnda tahab  
suurusteleda kui see konn, ja parem olla, kui